

Revista informativa
de l'escola "Canguro" n.º 1

Editorial

Estimats pares aquesta és la petita sorpresa que us teniem reservada.

Aquest any a la programació, ven estar xerrant de la possibilitat d'arribar més la realitat de l'escola a vosaltres. Com a idea va sorgir aquesta revista, que de mica en mica, intentarem anar consolidant amb la vostra col.laboració i amb l'esforç de tothom.

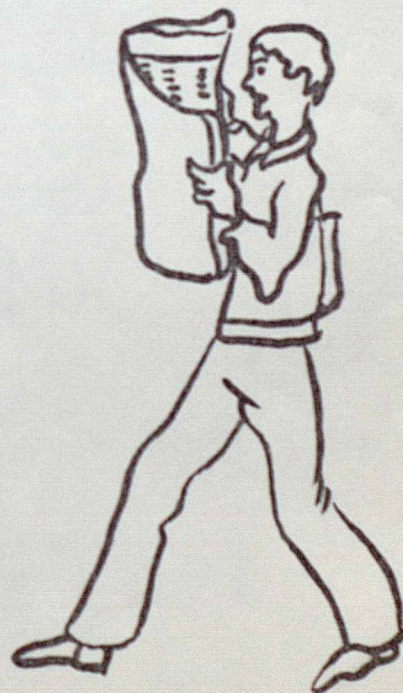
A través d'aquestes pàgines, que arribaran a les vostres mans cada dos mesos, obtindreu informació sobre tots els aspectes i qüestions que es treballen, es rondinen, es critiquen, es xafardegen, es somien, i es parlen a l'escola. De moment la idea és només un esquitx, com aquests petits nens que ens envolten cada dia, però tenim l'ànim i l'esperança de tirar-la endavant i sabem, com sempre, que no ens mancarà el vostre ajut.

Fent cua i d'un en un, us esperem en el grup de la revista, disposats a escriure molt i a treballar de ferm.

TOTES LES APORTACIONS SERAN BEN
VINGUDES

VISCA LA REVISTA I ELS REPORTERS !

EP ! PARES NECESSITEM UN NOM
PER A LA REVISTA. POSEU ELS VOSTRES
SUGGERIMENTS A LA BÚSTIA

Summari

- EDITORIAL

- APUNTS PEDAGÒGICS : L'adaptació

- EL FULL DEL DIARI

- RETALLS

- PLATS I OLLES : La coca de l'escola

Apunts pedagògics

L'ADAPTACIÓ

Es freqüent durant els primers dies d'escola sentir la paraula ADAPTACIÓ. Ara bé, què entenem a l'escola per adaptació?. Per a nosaltres és una paraula de gran significat, que marca de forma total, quasi, quasi tot el primer trimestre escolar. Entenem per adaptació l'esforç mutu que hem de fer nens, pares i educadores, per situar-nos, amotllar-nos, i habituar-nos a unes relacions i situacions noves.

Pel que respecta als nens, l'angoixa de trobar-se en un espai desconegut envoltats de cares noves i amb altres nens amb els que hauran de compartir-ho tot, des de la joguina fins a la carícia de l'adult, la por a allò que es desconeix, la inseguretats que els dona veure marxar als pares, malgrat a les poques hores tornaran a buscar-lo. En resum, un món nou i "ple de perills" que a poc a poc, sense pressa i amb tranquil·litat els nens aniran assolint, fins a fer-ho seu, tan seu que es trobin a l'escola com a casa.

Aquesta adaptació, com deiem abans, ens afecta a tots, els pares pateixen pel descontent del seu fill: "Arribarà a adaptar-se?", "Però si li feia tanta il·lusió venir a l'escola..." D'altra banda desconeixen les educadores i també per a ells és començar quelcom de nou.

Les educadores saben per experiència el sentiment d'enyor que es crea tant en els pares com en els fills, però cal comptar també amb la seva adaptació: Aprendre a conèixer als nous nens, aprendre a entendre'ls i a estimar-los.

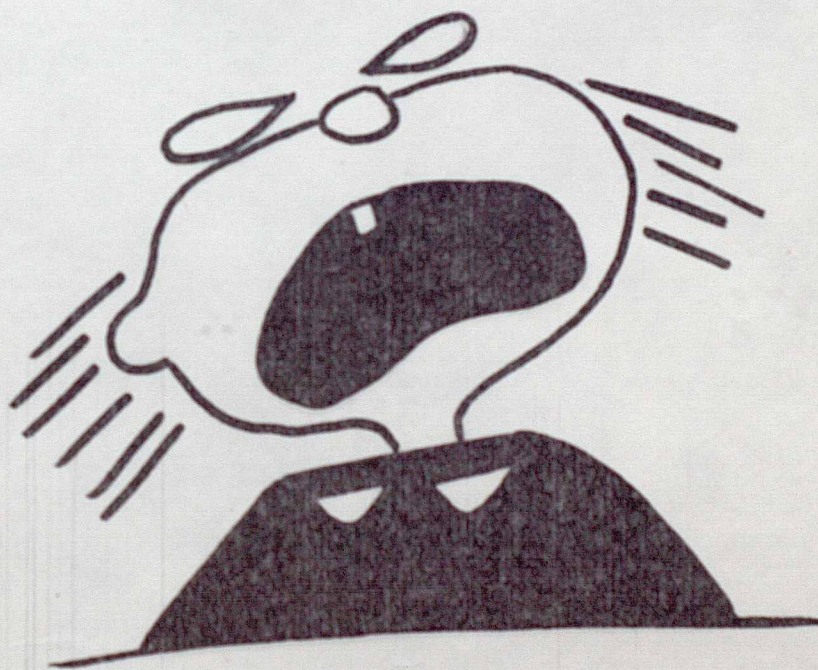
Tot aquest procés tan "sorollós" (ja sabeu que aquesta etapa es caracteritza pels plors) hauríem d'intentar viure'l amb la màxima tranquil·litat possible; cal que recordem que som els adults, pares i educadores, els que transmetem als nens les nostres pors, angories i inquietuds. Només amb una actitud reposada i calmada, intentant comprendre la pena dels nens, procurant fer activitats adients i creant un clima i ambient agradable, aconseguirem passar la dura prova amb èxit.

Considerem que l'adaptació és com una malaltia inevitable per la que tots hem de passar. És per això que no ens cal espantar-nos en veure les actituds dels nens en aquests primers dies. Confieu que en poc temps els plors donaran pas a les rialles i que afortunadament, passat el primer trimestre, la paraula adaptació restarà oblidada en el calaix dels objectius fins el proper curs.

=====

=====

=

El full del diari.

19/6/84

Quants dies sense escriure en el diari, deu ser que l'estiu ens porta la mandra.

Han passat un munt de petites coses, però sens dubte, la més important, ha estat la sortida de convivència, malgrat només van anar 13 nens de la nostra classe: La Silvana, en Pau, l'Albert, el Marc, el Jesús, la Jessi Sánchez, la Jessi Sanz, el Juan, la Sandra, la Irene, la Nani, l'Alberto i l'Aixa, la resta, bé per qüestions econòmiques o perquè els pares, no han volgut, s'han quedat sense gaudir d'aquesta experiència meravellosa. La Marta no va venir perquè estava malalta.

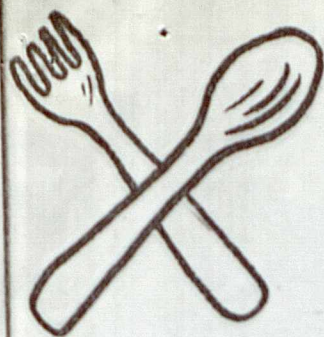
Allà, a Can Bordoi, ens ho vàrem passar molt bé i com sempre "l'anyorança no va separar amb nosaltres" els nens estaven encantats i no volien tornar a casa, ojalà tinguéssim una escola amb un gran bosc i una piscina, perquè els nens canvien de comportament totalment.

Avi hem començat a fer les tapes dels albums i estan quedant molt maques i divertides.

S'acumula tota la feina: albums, entrevistes, fitxes, tot alhora!, però això ens porta les vacances la veritat, tots en tenim ganes.

D'altra banda, ben ja molta pena que marxin els nens, no m'acostumaré mai a no sentir les seves veus, perquè són ja molts anys els que porten aquí, els farem una festa molt passada, si ho mereixen!!

Fins de mà Paperines!

plats i ollers

INGREDIENTS:

=====

Un iogurt natural

Dos gots de sucre

Un got d'oli

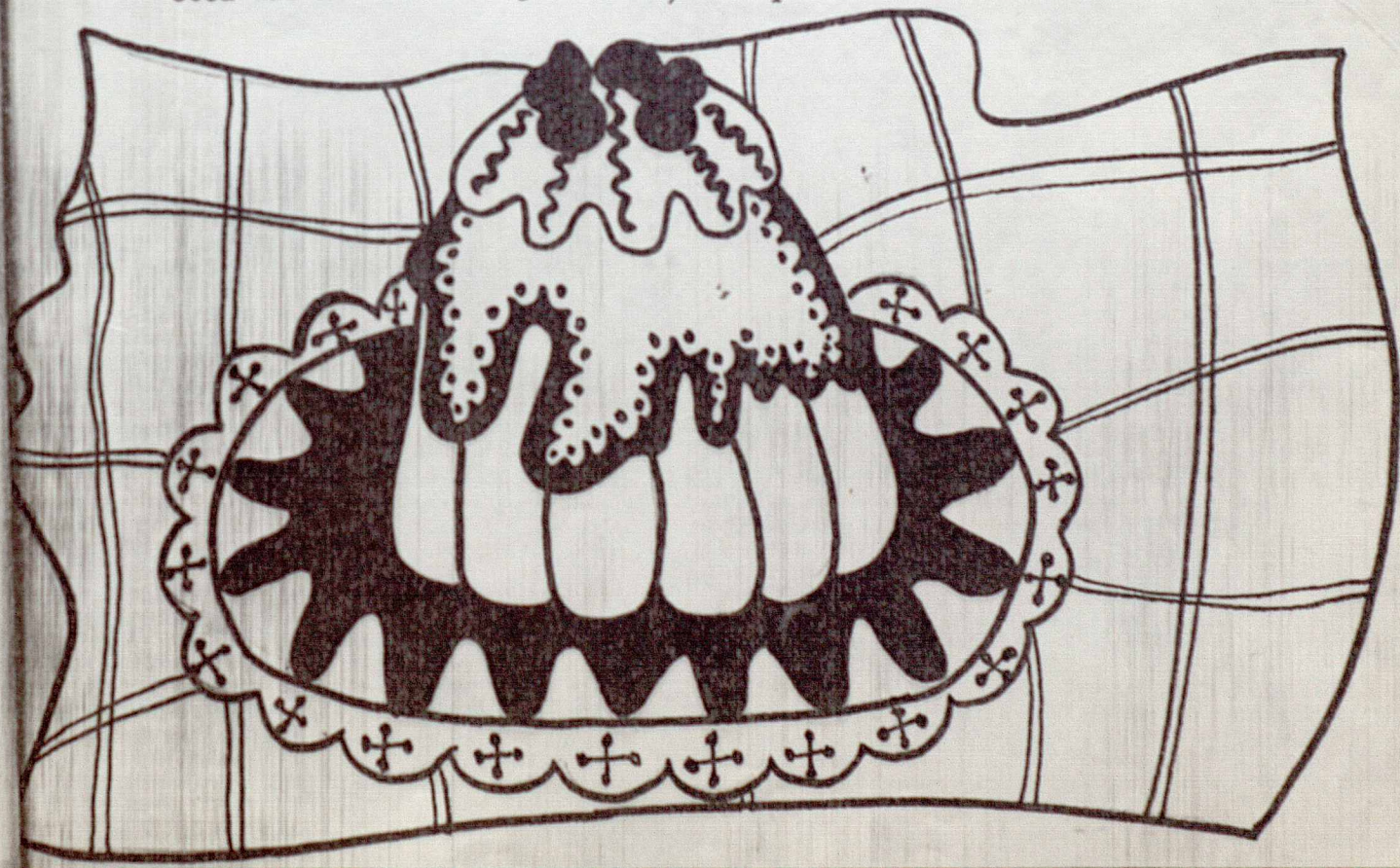
Tres gots de farina

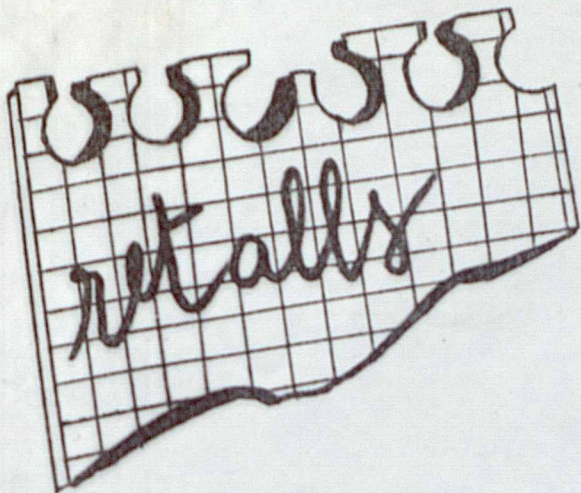
Tres ous

Una pell de llimona ratllada

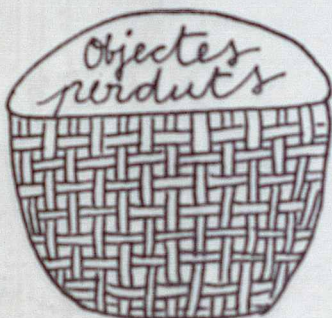
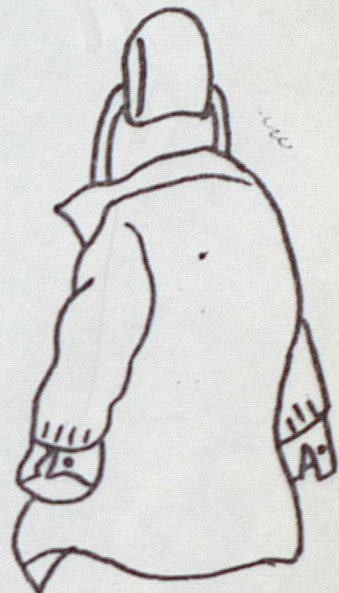
Llet i llevat en pols.

Posem primer el ous i els deixem bé, després i sense deixar de remenar afegim el iogurt, l'oli, el sucre, un glopet de llet, la farina, la pell de la llimona i el llevat. Quan ho tenim tot ben batut i barrejat ho aboquem en un mortalo (que haurem cobert previament amb paper de plata). Tenim preparat el forn ben calent, i fem el projecte de coca durant uns 20 ó 30 minuts, fins que arribi a ser realitat.

DIUEN QUE LA ROBA AMB VETES ES PENJA
MILLOR I NO CAU TAN SOVINT A TERRA

ENS PASSA QUE DE VEGADES ES PERD ROBA QUE
NO ESTA MARCADA.

SABEU QUE ESTEM MOLT CONTENTES PER LA
VOSTRA ASSISTÈNCIA A L'ASSEMBLEA?

Esperem que es repeteixi...

VISCA LA TRADICIÓ, VISCA EL PA AMB TOMAQUET !!
FORA LES PASTES I PASTETES. SENSE BROMES,
L'ESMORCAR ÉS IMPORTANT, Cal deixar de banda
els dolços.

